

weddelik wälja, ninna otsas tatti lomp. Misugusse illus plarrištas ta ühte joni omma lagunud suga, nedis ühte kulla naest seie teist senna, seäl jures nimmetas ta wanna farvelist egga pari sauna järrel pärriš nimmeaga. Wui pelletis! — Körtsmifful polnud ta fa paljo väert, seest et paljo tahtis juu, agga rahha polnud mafsa; töi kül ühte ja teist, mis maea jurest näppu putus, mis se suur assi olli.

Oh! se on üks halle luggu,
Et veel meie rahwa fuggu
Armastab liig sedda napsi,
Maffab förget wina aßsi,
Selle lihha himmo eest,
Mis teeb lolliks igga meest.
Körtsmif maffab förget renti,
Jodit panneb sisse panti,
Et saaks tilga tännna veel
Ärrakuiwand ule peäl',
Muido ei woi ellada,
Ehf peab ärrasurrema.
Silmad sawad kuuldes märjaks,
Et teid hütafs wina orjaks.
Raeske on mul möttelde,
Raeske wälja üttelda:

Mis on ias teie warra,
Sedda jote förtsis ärra.
Mis te' näte, mis te' fate?
Seest, mis förtsis ärra jote?
Körtsmif nimmetab teid sehwaks
Lühjaks paljaks lahjaks lehmaks
Teie kuuldes, silma ees,
Pilkab teid veel naero sees.
Agga teie auustate
Paljo pappat, paitate
Palludes ja sissites:
Lussa pappa, pai pappa!
Anna wina, ülle happa
Wölgö, fui ma homme tulsen,
Siis ma warji walmis ollen,
Tännuga teid mafsan ärra,
Mul' on foddo küllast warra.
Oh te' lollid, oh te' nullid,
Paljo pappa pansas külid (rahha),
Tullewad leif teie käest,
Teie käest ja teie wäest.

Mitmesugguse mele p. hhandueje jure tulli Sirtilo Simmul veel se wiibhostus, et förtsi Jaak talle ennam wina wölgö ei olnud, üht pahhandust teise kera rehgendades sai ta süddaa wimaks nenda hinge täis, et ommast ellust hopis ärra-